

[Ministeren for skatter og afgifter]

tægts- og formuegrænser er forsvundet. At jeg skulle være gået ud over mine beføjelser efter loven og bevæge mig på kanten af legalitetsprincippet, som det hævdes af forslagsstillerne, kan jeg selvfølgelig ikke være enig i. Lovens ord er, at man skal have boet sammen i længere tid. Havde man, da man lavede loven, tænkt på et bestemt åremål, der skulle gælde for al fremtid, så ville det have været mere naturligt, at man havde skrevet det i loven dengang.

Principperne for afgiftsned sættelserne i dag er nøjagtig de samme som tidligere. Der er ikke som anført af forslagsstillerne tale om, at der nu efter cirkulæret er indført en ret til arveafgiftsned sættelse. Arveafgiftsned sættelsen gives ligesom tidligere efter bevilling. Det er kun betingelserne for bevillingen, som er blevet lempet. Der er ikke nogen automatik i den nye praksis, men reglerne er blevet meget enklere, også for borgerne.

Tingene må, siger forslagsstillerne, ses i en sammenhæng. Den sammenhæng efterlyste regeringen i øvrigt forgæves ved ændringen af arveafgiftsloven i 1986. Regeringen var og er fortsat af den opfattelse, at ændringer i arveafgiftsloven, og herunder navnlig ændringer af arveafgiftsreglerne for ugifte samboende, må ske i forbindelse med en kommende bred revision af arveafgiftsloven.

Når så forslagsstillerne kæder den nye praksis sammen med spørgsmålet om indførelse af individualprincippet på det familie- og socialpolitiske område og dermed spørgsmålet om ophævelse af sambeskatning på formuesiden for ægtefællerne, ja, så har jeg lidt svært ved at følge denne tankegang. Lad os dog ikke blande tingene fuldstændig sammen.

Jeg har naturligvis, og det har jeg givet udtryk for mange gange også her i salen, den største sympati for, at vi får løst nogle af de problemer, der er knyttet til formuebeskatningen, og formuebeskatningen for ægtefæller er jo et af de problemer, som presser sig stærkest på, og som indeholder den klareste urimelighed, og hvis fru Aase Olesen eller Det Radikale Venstre kan anvise, hvor de 600 mill. kr. skal komme fra, som en løsning af dette problem koster, så skal jeg da være den første til at udarbejde et forslag herom og præsentere det for Folketinget.

Cirkulæreændringen er som sagt en naturlig opfølgning af den skete liberalisering af

arveafgiftslovens regler. Der er derimod ikke – og det understreger jeg – tale om noget forsøg på at stille de papirløse par på samme måde som ægtepar i arveafgiftsmæssig henseende. De kan ikke sidde i uskiftet bo, og de får ikke de særlige begunstigelser, som ægtefæller får i en arveafgiftssituation for så vidt det drejer sig om småboer.

Jeg vil også gerne understrege, at Folketinget naturligvis kan bestemme, at et anliggende, der hidtil har været et administrativt anliggende, eller som hidtil er blevet løst ved, at Folketinget har givet ministeren en speciel bemyndigelse, for fremtiden skal være et lovgivningsanliggende. Det er klart, at det er inden for Folketingets myndighed, men hvis man gør det, så må man være klar over, at det har sin pris, uden at det giver nævneværdige fordele på et område som dette her. For skal man lave en lov om spørgsmålet om, hvornår man har ret til arveafgiftsned sættelse, uden at man samtidig lukker øjnene for de mange menneskeligt belastende situationer, som netop dette spørgsmål vedrører, så er man jo nødsaget til at give en dispensationsadgang, for at det ikke skal blive alt for firkantet i situationer, hvor der slet ikke er grund til at gøre reglerne firkantede. Og skal man lave en dispensationsadgang, så er man nøjagtig tilbage til den situation, vi har i dag.

På regeringens vegne må jeg tage afstand fra det fremsatte forslag til folketingsbeslutning.

Jytte Hilden (S):

Jeg skal på Socialdemokratiets vegne i modsætning til ministeren holde mig til forslaget.

Forslaget går ud på, at regeringen senest ved begyndelsen af folketingsåret 1987-88, dvs. næste folketingsår, skal fremsætte et lovforslag med henblik på en ændring af § 3, stk. 6, i lov om afgift af arv og gave. Det er det, vi diskuterer i dag, ikke alle de menneskelige tragedier, der følger i halen, og de kunne sikkert være mange, og vi kunne bruge resten af eftermiddagen på at remse dem op, men rent faktisk, hvorvidt der er et lovgrundlag for de ønsker, der kan blive enighed om i Folketinget. Det føler de Radikale ikke der er, og det er vi faktisk enige i.

Derfor skal jeg altså ikke diskutere andet end det, der er i forslagets tekst, og ikke be-